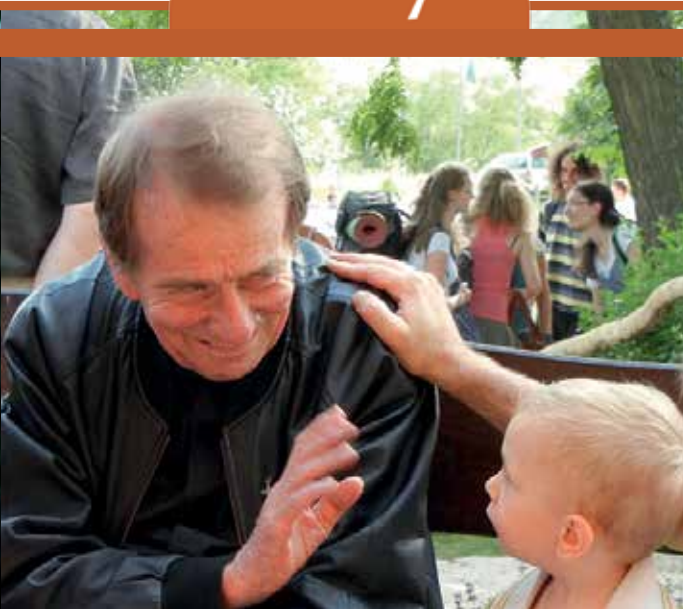

*Irgalmas tekintetedől
újjaszületek*

A Schönstatt Család falinaptára

2017

fotó: Lőw Péter

Ő minden nap eljön minden napra!

(Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap	
Jegyzetek						1 Fruzsina, Álmos Szűz Mária, Isten anyja	
2 Ábel, Ákos	3 Gyöngyvér, Benjámin	4 Titusz, Angéla	5 Simon, Emília	6 Gáspár, Menyhért, Boldizsár, Vízkereszt	7 Attila, Ramóna	8 Gyöngyvér Urunk megke- resztelkedése	
9 Marcell	10 Melánia, Vilmos	11 Ágota	12 Ernő	13 Veronika	14 Bódog, Félix	15 Lóránt, Lóránd	
16 Gusztáv, Stefánia	17 Antal, Antónia	18 Piroska A szövetség napja	19 Sára, Márió, Máriusz	20 Fábián, Sebestyén, Özséb, Tímea Schönstatt tengelye*	21 Ágnes, Inez	22 Vince, Artúr	
23 Emese	24 Timót	25 Pál, Henrik	26 Vanda, Paula	27 Angelika, Angéla	28 Petra, Károly, Karola	29 Adél, Valér, Marcell	
30 Martina, Gerda	31 Marcella	Jegyzetek					

Őszintén bevallom, én már nagyon unom az itthonlétet a kicsi gyerekekkel. Az elmúlt tizenkét évben több kilométernyi vonatpályát építettem. Több kilogramm gyurmából készítettem már figurát (talán ugyanennyit szedtem ki a szőnyegből), több napnyi ideig báboztam, meséltem, akadálypályává alakítottam a lakást téli időszakban izgó-mozgóink megmozgatására. Meg sem nevezem azokat az ártatlan magyar zenei előadókat, akiknek dalaitól már összeugrik a gyomrom, mert lemezeiket rongyosra hallgattuk.

De tudom, a minőségi idő pótolhatatlan kincs. Most kicsi még a legkisebb, most vagyunk együtt kettesben pár évig, aztán soha. Neki is jár az a sok figyelem, ami az elsővel még igazi kaland volt. Vele viszont feladat. Izomból végzem. Harcolok is imáimban: ha ennyire erős a szívemben a vágy valami más iránt, miért nem csinálhatok valami egyebet? Mit tegyek, mit szeretnél? Egyik ilyen belső vívódásomban húztam egyet Kentenich atya kártya üzeneteiből: „A szeretet legyen legfőbb foglalkozása.” Köszönöm szépen. Jézusé is az volt. Mégis lehetett ács is, tanító is, testvér is, Megváltó is...

Húztam még egyet: „Legfőbb gondja a gondtalanság legyen.” Rendben. Ön akarta. Bekapcsoltam az erősítőket, betettem egy igen laza, vidám (felnőtt) zenét és a hangos talpalávaló oldásában felkaptam a kis nyúglódot. Pörögtünk, forogtunk, pattogtunk. Elő hozott egy puha labdát és focizni kezdtünk ritmusra.

Csapassad apukám, rúgjad azt a labdát! – próbáltam túlkiabálni a zenét. Ezen még jobban nevettem, már a könnyeink potyogtak. Oldani Uram, s oldódni vágyunk. Elővettem az ünnepekre félretett gyümölcsleveket, két litert megittunk kettesben, olyan szomjasak lettünk a nagy buliban.

Csapassad, anyukám! – kiáltotta huncutul kisfiam is. Ittünk, fociztunk, táncoltunk és nevtünk, nevtünk. Boldog kimerültségben fektettem le fáradt kis „partiarc” fiamat. Semmivel nem haladtam délelőtt, ami feladatom lett volna. De végre nem izzadságszagúan játszottam korosztályos fejlesztőjátékot, jóasszony módra. Bár ha jobban beleszippantok a levegőbe...

Január

*Kentenich atya 1942-ben e napon önként vállalta a koncentrációs tábor fogságát a mozgalom szabadságáért és áldott jövőjéért.

fotó: Csengei Ágota

Ha olyan jól értünk hozzá, hogy elrejtjük mások szemei előtt a hibáinkat, nem kellene akkor azon lennünk, hogy a másik fölé is a szeretet palástját borítsuk? (Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
		1	2	3	4	5
		Ignác, Gitta	Kata, Aida, Karolina Gyertya- szentelő Boldogasszony	Balázs, Oszkár, Linda	András, Csenge, Ráhel	Alíz, Ágota, Ingrid
6	7	8	9	10	11	12
Dóra, Dorottya	Rómeó, Tódor	Aranka	Abigél, Alex	Elvira	Bertold, Marietta Betegek világnapja	Lídia, Lívia
13	14	15	16	17	18	19
Katalin, Levente Ella, Linda	Bálint, Valentin	Georgina, Kolos	Julianna, Lilla	Donát, Elek	Bernadett A szövetség napja	Elza, Zsuzsanna
20	21	22	23	24	25	26
Aladár, Álmos	Eleonóra	Gerzson	Alfréd	Mátyás	Kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja Géza, Vanda	Edina, Győző
27	28	Jegyzetek				
Ákos, Bátor	Elemér					

Hajnaltól zenél az ébresztő, nagy nehezen felkelek, gépiesen teszem egyik mozdulatot a másik után. A lelkem még alszik, csak a testem mozog, a fejemben csak vékony csikban jönnek egymás után az előző este eltervezett tennivalók. Öltözés, étkezés, kávé, indulás. El kell érnem a hajnali négyes buszt. Oda kell érnem az egyetemre, le kell hallgatnom az előadást, alá kell írnom a jelenléti ívet, fel kell iratkoznom a vizsgára, el kell érnem a hazafelé buszt, haza kell érnem, meg kell néznem az alvó gyerekeimet...

Nyolc óra van. Szombat reggel. Várunk az előadóban, közel száz fáradt pedagógus, mindannyian órák óta ébren. Várjuk az előadót... Már negyedórát késik... Már félórája itt kellene lennie... Miért nem szóltak, hogy csak kilencre kell jönni? Fél tízkor még mindig semmi. Széled szét a kis nyáj, ki kávéért, ki a friss levegőre, vannak, akik végleg elhagyják a termet. Egyszer csak beállít egy szélfúttá hölgy, szatyrokkal, táskával. Lemásház. Megvető pillantásokkal vesszük tudomásul, hogy kezdődik az előadás. Ez a nő fog nekünk beszélni? Hat órája ébren vagyok! Jöhettek volna a későbbi busszal, aludhattam volna két órával többet...!

És elkezd: Szeretettel köszöntöm Önöket. Elnézést kérek a késésért. Egész éjjel ébren voltam. Beteg édesanyám mellett virrasztottam. Hajnalban a kezeim között hunyt el.

Ó, irgalom! Eltörpül minden a Nagy Utazáshoz képest. De jó, hogy felkelhetek hajnalban, mert élek, de jó, hogy várhatok, mert várnom kell, és kicsit lelassul a pörgés, de jó, hogy érdekes előadást hallgathatok, mert megtartotta, fantasztikusan, életre szólóan, de jó, hogy van kihez hazamennem, de jó!

Február

fotó: Antus Balázs

*Meglátni a hit sötétjében az élő Istent ott is, ahol az ajtón
csak egy hasadék van nyitva, és halált megvető bátorsággal belevetni magát a karjaiba.
(Josef Kentenich)*

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
		1	2	3	4	5
		Albin, Tóbiás Hamvazószerda	Lujza, Henriett A magyar családmozga- lom kezdete (1983)	Kornélia, Kamilla	Kázmér	Olívia, Adorján, Adrián Nagyböjt 1. vasárnapja
6	7	8	9	10	11	12
Inez, Leonóra	Tamás	Zoltán	Fanni, Franciska	Ildikó, Etele	Szilárd, Tímea Kentenich atya bezárása a dachau koncentrációs táborba (1942)	Gergely, Miksa Nagyböjt 2. vasárnapja
13	14	15	16	17	18	19
Solt, Krisztián	Matild	Kristóf Nemzeti ünnep	Henrietta	Patrícia, Gertrúd, Patrik	Sándor , Ede A szövetség napja	Bánk, József Szent József Nagyböjt 3. vasárnapja
20	21	22	23	24	25	26
Klaudia, Csák	Benedek, Bence Költészet Világnapja	Beáta, Izolda, Lea	Emőke, Ottó	Gábor, Karina	Irén, Írisz Gyümölcsoltó Boldogasszony	Emánuel Nyári időszá- mítás kezdete Nagyböjt 4. vasárnapja
27	28	29	30	31	Jegyzetek	
Hajnalka	Gedeon, Johanna	Augusztá	Zalán	Árpád		

A napokban egy barátnőmnél jártam. Izgottan léptem be a kapun, nagyon kíváncsi voltam a tizediknek Hozzájuk érkező gyermekekre.

Julcsika a bölcsőben feküdt, csodálkozó szemmel pillantgatott körbe a nagyvilágba. Kicsi, törekeny teste mint egy pihe a paplaron. Miközben lestem a Csodát, leesett állal hallgattam a kicsi lány történetét.

A család hét saját gyermeke mellett két Down-szindrómás gyermeket nevel már évek óta, folyamatosan tartják a kapcsolatot a segítő szervezettel is. Ezen a csatornán érkezett a hír Julcsikáról, akiről már születése előtt lemondott az anyja, és úgy volt, hogy örökbe fogadják. Mikor kiderült, hogy Down-szindrómás, még ennek ellenére is lett volna valaki, aki befogadta volna. Ám a születés utáni vizsgálatok során kiderült, hogy a picci babának annyira rossz a szíve, hogy nem műthető, nagy valószínűséggel csupán egy évet élhet. Ilyen feltételekkel már nem akadt senki, aki Julcsikát vállalta volna, így az intézményben vegetált.

A nagyszívű család a történeteket hallva úgy döntött, hogy befogadja a kicsi lányt, és amennyi ideje adatik ebben az életben, addig szeretni fogják. Magukhoz vették, hogy megtapasztalhassa egy szerető család légkörét.

A kicsi lány nemhogy elvenne a család életéből, hanem rengeteget ad. Kedvességével, lényével elbűvöli a kicsiket-nagyokat egyaránt. Ha többen is otthon vannak, versengenek érte, s még a kamasz nagyfiú is szívesen altatja. Persze nem csupa örömmel jár ez az új feladat, a bürokráciával való birkózás után most az orvosi vizsgálatokra való járkálással megy el rengeteg idő, és nagy küzdelem folyik azért is, hogy a kicsi lány elkezdjen végre hízni, nőni.

Ez a látogatás mély nyomot hagyott bennem. Hazaérve be nem áll a szám, mindenkinek elmesélem, milyen csodát láttam. Lángol a szívem. Mert akkor, ott, kézzelfoghatóan jelen volt az Isten.

„Aki befogad egy ilyen gyereket a nevemben, engem fogad be.” (Mt. 18, 5)

Március

fotó: Csengei Ágota

Az örök Atya végtelenül igazságos, de meg tud bocsátani a hazatérő tékozló fiának akkor is, ha odakint a disznók eledelét élvezte, sőt még akkor is, ha korábban lándzsát döfött atyai szívébe. Irgalmasan, jóságosan és megbocsátón újra befogadja és visszahelyezi gyermeki jogaiba. (Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
Jegyzetek					1 Hugó Szentélyünnep Óbudaváron, Szűzanya meg- koronázása	2 Áron A magyar Schönstatt- káporna szente- lése (2005) Nagyböjt 5. vasárnapja
3 Buda, Richárd	4 Izidor	5 Vince, Irén, Teodóra	6 Bíborka, Vilmos Kentenich atya kiszabadul a koncentrációs táborból (1945)	7 Herman	8 Dénes	9 Erhard, Döme Virágvasárnap
10 Zsolt	11 Leó, Szaniszló A magyar költészet napja	12 Gyula	13 Ida Nagycsütörtök	14 Tibor Nagypéntek	15 Anasztázia, Tas Nagyszombat	16 Csongor, Enikő Holokauszt áldozatainak emléknapja Húsvét
17 Rudolf Húsvét	18 Andrea, Ilma A szövetség napja	19 Emma	20 Tivadar, Tihamér	21 Konrád	22 Csilla, Noémi	23 Béla Isteni irgalmas- ság vasárnapja
24 György, Hunor	25 Márk	26 Ervin	27 Zita, Marianna	28 Valéria	29 Péter, Petúr	30 Katalin, Kitti

Ezt a történetet nem tudom elmesélni sírás nélkül. Elloptam a Nagymamámtól 300 forintot. Akkor még nagy pénz volt. Sokszor barátokkal mentem haza az iskolából. Édesanyámat ez bosszantotta, és egy idő után próbálta a srácokat hazaküldeni. Azonban ez nem mindig ment, így az volt a nagyágyú, hogy „menj el, fiam, a boltba!” Ezzel mindenképp véget ért a délután vidámabbik része. Ezért egy tervet eszeltem ki: előre megvásárolok mindent nagy tételben, és amikor édesanyám el akar küldeni a boltba, csak előveszem a szekrényemből a kért dolgokat, és fjátszhatunk tovább. A vásárfiát a játékaim mögé rejtettem. Egy ideig működött a tervem. Mindig csak annyit vettem elő, amennyi éppen kellett. Édesanyám soha nem nézte meg a pénztárcát, hogy mennyivel mentem el és mennyivel jöttem a boltból. A Nagymama azonban meglátta, hogy nincs ott a pénze, ahol szokott lenni.

Eljött a vasárnapi ebéd, és édesanyám nemcsak az ebédet, hanem ezt a témát is tálalta. És mi történt velem az első comb előtt? Elvörösödtem. Ezzel elárultam, hogy én voltam.

„Kisfiam, ezt tőled nem vártam!”, édesapám nem mondott többet, csak ennyit. És akkor mindenkinek volt mindenféle hozzászólása, hogy például most kell megtanítani arra, hogy ilyet nem szabad csinálni, mert különben milyen ember lesz. Egy szót sem tudtam szólni. Össztűz alá kerültem ebben a heves családi jelenetben. A hangos szidásokat és okoskodásokat egy hallgatás tudta csak megfordítani. Ugyanis egy ember nem szólt egyetlen árva szót sem: a nagyanyám.

Itt szoktam elkezdni sírni. Most is. Mert emiatt ez egy nagy történet. Amikor már mindenki szólt és mindenki elmondott mindent, csak ő hallgatott, akkor odafutottam hozzá, beleborultam az ölébe, és ott kibőgtem magam. Ez számomra meghatározó történet, papként is sokat merítettem belőle. Ez a személyes tapasztalat nagyon világosan jeleníti meg Isten irgalmát is. Nem éppen ez húsvét lényege, hogy Isten irgalmas, és a hibáinkat, bűneiket elengedi?

Április

fotó: Csengei Ágota

Fő foglalkozásom a szeretet és az oldottság.

(Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
1 József, Fülöp, Jakab Munka ünnepe	2 Zsigmond	3 Irma, Tímea, Viola	4 Flórián, Mónika	5 Adrián, Györgyi	6 Frida, Ivett	7 Bendegúz, Gizella Anyák napja
8 Mihály, Győző	9 Gergely, Édua	10 Ármin, Pálma Madarak és fák napja	11 Ferenc	12 Pongrác	13 Imola, Szervác	14 Bonifác, Gyöngyi
15 Szonja, Zsófia Nemzetközi Családnapi	16 János, Botond, Mózes	17 Paszkál	18 Alexandra, Erik A szövetség napja	19 Ivó, Milán	20 Bernát, Felícia	21 Konstantin, Szilárd
22 Júlia, Rita, Emil	23 Dezső	24 Eliza, Eszter Szűz Mária, keresztények segítsége	25 Orbán Áldozó- csütörtök	26 Evelin, Fülöp	27 Hella	28 Csanád, Emil Gyermeknap Urunk menny- bemenetele
29 Magdolna, Léna	30 Janka, Zsanett	31 Angéla	Jegyzetek			

Jó, akkor most van még két órám, abból félóra alatt megebédelek, utána átnézem még azt az anyagot a referálásra, válaszolok két e-mailre, és ha pontosan 10.31-kor elindulok, biztos elérem a buszt. Lefekszem az ágyba este, és villognak a fejemben a következő napom órái, programjai, feladatai. Idő, idő, idő. Mintha legalábbis le kéne győznöm. Ez ilyen lesz már mindig? Ördögi mókuserék, amiből nincs kiszállás?

Folyik ki az idő a kezeim közül. Leülök a gép elé, épp csak megnézek pár dolgot, egy picit leragadok az érdekesnek vélt híreknél, posztoknál, egy zenénél – döbbenetesen veszem észre a megszökő félórát.

Azt mondják, hogy az idő kincs. Meg drága. Sok ilyen agyonszajkózott mondatot ismerünk. Meg persze, arra van időd, amire akarod. Jó, de mi van a rengeteg feladatommal, meg az emberekkel, akik igényt tartanak rám, meg a folytonos fáradtsággal, meg a megfelelést kívánó helyzetekkel?

Tudatos döntést kíván, odaajándékozni az időmet az Úrnak. Leülni a lábaihoz. És tulajdonképpen nem csinálni semmit. Figyelni őt. Egyszerűen csak vele lenni. Meglepő módon ez sokszor nem is olyan könnyű. Félóra amúgy nem sok egy napomból, mégis, erre szánni annyit... háát..., nem olyan magától értetődő. Pedig igazából nekem jó. Elrohannak százfelé a gondolataim – visszaterelem őket, megint szétszaladnak. Ez ilyen. De akkor is, kimondva, odaadva, az Úr ez az idő. Kettőnké. Ez lehet kongó, üres, gyöttrődős. De egy biztos: ha én odateszem magam, arra számíthatok, hogy az Úr ott van. Akkor is, ha nem érzem.

Azt hiszem, hogy nem feladatunk állandóan mások rendelkezésére állni. Viszont milyen jó lenne a létrejött találkozásokban valóban jelen lenni. Átmenni a másikkal a hídon. Befogadni, elfogadni őt. Egy félóra ücsörgés az Úrral, egy csöndesen ébredősen elkortyolgatott kávé, egy jóízű odafigyelős beszélgetés a másikkal – gazdagítanak.

Mert „...félórányi lazítás képes minden irányba kiárasztani az időt.”

Május

fotó: Csengei Ágota

*Maradjon éber minden jóra,
és mindenben egészséges mértéket keressen!*

(Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
Jegyzetek			1 Tünde	2 Anita, Kármén	3 Klotild	4 Bulcsú Nemzeti Összetartozás Napja, Pedagógusnap Püünkösöd
5 Fatime Püünkösöd	6 Cintia, Norbert	7 Róbert, Fülöp Az erdei szentély szentelése (1997)	8 Medárd, Helga	9 Előd, Félix, Annamária	10 Diána, Gréta, Margit	11 Barnabás Szentháromság vasárnapja
12 Villó	13 Antónia, Anett, Antal	14 Vazul, Hedvig	15 Jolán, Vid	16 Jusztin	17 Adolf, Alida, Laura	18 Arnold, Levente A családszövetség indulása (1995) Apák napja Ürnapja
19 Gyárfás, Julianna	20 Rafael	21 Alajos, Lujza	22 Paulina Első családnapok Óbudaváron (1985)	23 Zoltán, Etel Jézus Szent Szíve	24 Iván, Levente Keresztelő Szent János ünnepe	25 Vilmos, Vilma, Viola
26 János, Pál	27 László	28 Irén, Levente	29 Péter, Pál Tilman atya pappá szentelése (1962) Szent Péter és Pál	30 Pál		

Ahogy a fényképezésnél nem mindegy, hogy mire fókuszálunk – az alakra vagy a háttérre –, így van ez az érzéseinkkel és az eseményekkel is. Összeszámoltuk már, hányféle érzése is lehet egy embernek? Minap kezembe került egy lista, ezen 265 érzést számoltam meg ötféle kategóriába sorolva a pozitívakat (békés, szerető, örömteli, játékos, nyitott), ötfélebe a negatívakat (zavarodott, szomorú, félelem, fájdalom, veszteség).

Mennyi sokféle érzéssel rendelkezünk! Megkönnyebbült, felszabadult, hálás, szemérmes, örömmel csordultig telt, büszke, derűlátó, kíváncsi, csodálkozó... Tanácstalan, elveszett, túlterhelt, elárvult, ideges, féltlenk, nyugos, ingerlékeny, erőtlen, védtelen, sebezhető...

Ha esténként végigvesszük, milyen érzéseink voltak napközben, rájövünk, hogy milyen nehéz a jó dolgokat előhívni, eléjük tolnak, hogy már megint mérgeledtünk a szomszéd miatt, elkéstünk a megbeszéléstől, kapkodtunk amiatt, hogy rosszul osztottuk be az időnket. Sürgettük csemeténket a cipőkötésnél: „mi lesz már, ne piszogj, elkésünk!” Türelmetlenül oktattuk ki nyolcvan felé közeledő idős szülőnket: „miért nem kérsz már időpontot az orvoshoz?” Mennyi, mennyi beazonosítandó negatív érzés, esemény! Mindeközben ott lapulnak a jó érzések is, csak azt ösztönösen kevésbé vesszük észre. Micsoda fényjátékok voltak az égen délután! Jól esett egy dicséretet kapni a főztömre az amúgy mogorva kamasztól. Meginni egy pohár bort életem párjával este fektetés után.

Minden rossz gondolatunkat átfordíthatnánk egy pozitív szótárral, valahogy így:

Korán kelés: korai ölelések és puszik. Kitakarítandó lakás: fedél a fejünk felett. Sok szennyes ruha: van ruhánk, amit hordhatunk. Tornyosuló mosatlan: van étel, amit megehetünk. Kitakarítandó WC: van vízvezeték a házban. Zaj: nem vagyok egyedül. Szüntelen kérdések: a gyermek egyre okosabb.

Esti szinte fájó kimerültség: élek!

Június

fotó: Rajta Zsófia

*A szeretet a törődésből él.
A törődés táplálja és megőrzi a szeretetet.
(Josef Kentenich)*

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
Jegyzetek					1 Annamária, Tihamér, Áron Házaspárok útja ünnep	2 Ottó Sarlós Boldogasszony
3 Kornél, Soma	4 Ulrik	5 Emese, Sarolta	6 Csaba	7 Apollónia	8 Ellák, Edgár, Jenő	9 Vera, Lukrécia, Koppány
10 Amália, Alma	11 Benedek, Olga Lili, Nóra	12 Dalma, Izabella	13 Jenő	14 Örs, Stella, Zalán	15 Henrik, Roland	16 Valter A Schönstatt Családmozgá- lom alapítása (1942)
17 Sarolta, Elek, Endre	18 Frigyes, Milán A szövetség napja	19 Emília, Stella	20 Illés, Marina	21 Dániel, Daniella	22 Magdolna	23 Lenke, Brigitta
24 Krisztina, Kincső, Kinga	25 Jakab, Kristóf	26 Anna, Joachim, Anikó, Anita	27 Árvácska, Liliána, Olga	28 Győző, Viktor, Szabolcs	29 Flóra, Márta, Virág, Beatrix	30 Judit, Xénia
31 Heléna, Oszkár	Jegyzetek					

Késő délután jöttem hazafelé a munkából. Az ablaktörő közepes fokozaton, tompán és monotonon zakatol a fülembé. Fáradt vagyok. Sok volt a mai nap. Alig várom, hogy beforduljak a kertkapun. Végre itthon vagyok! Mennyire más ez a világ! Az ajtóban a gyerekek lármája fogad – egy-két „szia, apával” megspékelve – és a legkisebb, a kis 6 éves, boldogan ugrik a nyakamba. Drága feleségemmel is váltok pár szót, amikor kiderül, hogy a fiamat haza kell hozni az utolsó különóráról... Na, nem baj. Bakancs-télikabát, és ha jól kilépek, pár perc alatt ott is vagyok. Már majdnem elindulok, amikor elem áll a pici lányom: „Apa, én is jövök veled. Jó?”

Na neeeee! Ha ő velem jön a csöpp lábával, a pocsolya-kerülgetéseivel, az oda-vissza plusz negyed óra. Ennyire nem vágyom a sétára az esőben. Miért jönnél velem, kincsem? Hiszen hideg van, sötét és esik az eső. Nagyon megáznál. Maradj szépen itthon. Mindjárt jövök vissza én is.

Minden hiába. Kiderül, hogy pont az eső miatt szeretne jönni. Ki akarja próbálni a kis rózsaszín esernyőjét. Az észervek nem számítanak. Jó. De akkor gyorsan! – veszem fel morcosan a kabátom. Az ő arca ragyog a boldogságtól ahogy a feje fölé nyitja a kis rózsaszín ernyőt! És elkezd csacsogni a szép, csilingelő hangján. Mesél a nagycsoportos barátnőjéről, hogy milyen szép szoknyája volt (virágos, természetesen), és még annyi minderről, ami hirtelen számomra is fontossá növekszik. És csak sétálunk a csepegő esőben. A pici rózsaszín ernyő, és én...

Negyed óra múlva, amikor otthon összezecsukom az ernyőjét, azon gondolkodom, hogy mekkora ajándékot kaptam! Elvett egy negyedórát az életemből? Dehogy! Megajándékozott 15 perc boldog, gyermeki, gondtalan beszélgetéssel. Köszönöm az ajándékot, kicsim! Pedig nincs is születnapom.

Julius

fotó: Antus Balázs

*A gyermek az Atya gazdagsága,
ha a kicsiség végtelenségére törekszik..*

(Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
	1 Boglárka	2 Lehel, Özséb	3 Hermina, Klára	4 Dominika, Domonkos	5 Krisztina	6 Berta, Bettina Urunk színeváltozása
7 Ibolya, Donát	8 László, Domonkos	9 Emőd	10 Lőrinc, Csilla	11 Tiborc, Zsuzsanna	12 Klára, Diána	13 Ipoly, Ibolya
14 Marcell	15 Mária Nagyboldog- asszony	16 Ábrahám, Szeréna	17 Jácint, Réka	18 Ilona, Ilka A szövetség napja	19 Huba, Bernát	20 István, Vajk Államalapítás ünnepe
21 Hajna, Sámuel	22 Menyhért, Mirjam	23 Bence, Rózsa	24 Bertalan	25 Lajos, Patrícia	26 Izsó, Natália	27 Gáspár, Mónika
28 Ágoston	29 Beatrix, Erna	30 Rózsa	31 Bella, Erika	Jegyzetek		

Három évvel ezelőtt, amikor új házba költöttünk, és végre lett a családi tűzhelyet konkrétan is megjelenítő kandallónk, az első begyűjtéskor úgy döntöttünk, hogy este mindahányan (három lurkó, férjem és jómagam) ott alszunk a kandalló körül a nappaliban. Ráadásul pedig a következő nap senki sem megy dolgozni vagy iskolába, hanem egész nap itthon maradunk ötösben társasozni.

Ha jól emlékszem, az ötlet *Mészöly Ágnes: Sünimanó* című könyvét olvasva merült fel bennem. Ők névnapokon igazolnak egy-egy hiányzást a gyerekeiknek, és azt csak velük töltik. Ezen felbuzdulva vetődött fel bennem, hogy hát tényleg, a szülő által igazolható három napi iskolai hiányzást ilyenre is fel lehet használni! (A könyvet egyébként meleg szívvel ajánlom családi olvasásra!)

Nos, ez a kandalló-nap annyira bevált, hogy azóta minden évben két napot lógunk így a suliból, amit hozzácsapunk a hétvégéhez, és így teremtünk magunknak egy kis nyugodt szigetet a nagy sodrásban. Ilyenkor kölcsönkérünk a közösségünkől olyan társasokat, amiket még nem próbáltunk, valamint elővesszük a kedvenceket. Ehhez társul még az esti film nézés, illetve idén a négy nap alatt még egy fürdőbe is kiruccantunk. Ezeken a napokon szigorúan ötösben vagyunk. (Gyerekek barátai időnként szoktak nálunk tanyázni, akkor őket is bevonjuk a társasozásba, de a kandalló-nap(ok) csak rólunk szól(nak).)

Még mielőtt valaki túl idillikusnak képelné el a helyzetet, a rózsaszín ködök eloszlására elárulom, hogy persze a társasozás nem mindig súrlódásmentes esemény: van, aki megsértődik; van, aki nem tud veszíteni; van, aki nem ezzel akar játszani, hanem azal; van, aki beszél a másikkal stb., de próbálkozunk mindig „újra kezdeni”, és próbáljuk tanulni az örömteli együttlétet...

Augusztus

fotó: Lőw Julianna

*Nem feledkezem el rólad,
ne feledkezz el rólam!*

(Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
Jegyzetek				1	2	3
				Egon, Egyed	Dorina, Rebeka	Hilda
4	5	6	7	8	9	10
Rozália, Róza, Ida	Lőrinc, Viktor	Zakariás, Beáta	Regina	Adrienn, Mária Kisboldog- asszony	Ádám	Hunor, Nikolett
11	12	13	14	15	16	17
Teodóra, Jácint	Mária, Irma Szűz Mária névnapja	Kornél	Roxána, Szeréna Szentkereszt felmagasztalása	Enikő, Melitta Fájdalmas Szűzanya, Kentenich atya halála (1968)	Edit	Zsófia Kentenich atya Rómába érke- zik a száműze- tésből (1965)
18	19	20	21	22	23	24
Diána A szövetség napja	Vilhelmina, Szabolcs	Friderika	Máté, Mirella	Móric	Tekla, Lívia	Gellért, Gerda, Mercédesz Szentírás- vasárnap
25	26	27	28	29	30	
Eufrozina, Kende	Jusztina, Pál	Adalbert, Karola Az első magyar háziszentély szentelése (1980)	Vencel, Salamon	Mihály, Gábor, Rafael, Gabriella	Jeromos, Örs	

Egyszer mesélte Tilmann atya, hogy egy súlyos fekvőbeteget látogatott meg, egy idős asszonyt, aki haszontalannak és értéktelennek érezte önmagát. Csak teher másoknak, és önmagának is. Mikor ezt átbeszélték, Tilmann atya nekiszegte a kérdést: „*Lenne Ön a munkatársam?*” A hölgy az egyik ámulatból a másikba esett. Hogy ő?! Hát pont ez itt a gond, hogy ő már nem jó semmire... Tilmann atya megosztotta vele, hogy másnap lesz egy nehéz tárgyalása, ami elég kilátástalan. Szüksége lenne egy munkatársra, aki imával és felajánlásokkal kísérné. Az asszony a hetedik mennyrországban érezte magát, és boldogan beleegyezett. Egész nap imádkozott, és nagyon várta a híreket. Másnap meglátogatta Tilmann atya, és örömmel újságolta, hogy nagyon jól sikerült minden. „*Ma mit csináljunk?*”

A felkérésben legjobban az tetszett, hogy ez nem csak zseniális pedagógiai húzás, amivel örömet és célt adott egy betegnek, hanem az, hogy cserébe valódi segítséget is kapott. A nagybetegnek volt mit felajánlania az imák mellé, azok nemcsak szavak voltak, hanem volt erős aranyfedezete is.

Ez jutott eszembe, mikor feleségem nagymamája kórházi betegágyánál álltunk. Törékenyen, betegen, még a szavakhoz is gyengén feküdt, csak a szeme volt élénk és beszédes. Szavait nehezen értettük. Az arcára volt írva, hogy szívesen megkínálna valamivel az unokáját és a dédunokákat, de ez most nem fog menni. Tehetetlenül feküdt. Megkértem, hogy imádkozzon értünk, értem, sokféle munkában vagyunk, szükségünk van az imáira. Most is emlékszem a szemében csillogó válaszra: ennek a kérésnek nagy örömmel eleget tesz. Rámutatott az éjjeliszekrényen lévő rózsafüzérre, megfogtam a kezét, és csak a szemeink beszéltek.

Akkor találkoztunk vele utoljára.

Pár nappal később munkából hazafele jövet belém hasított a felismerés: most több olyan dolgot is sikerült megoldanom, amikkel korábban hónapokon át sikertelenül küzdöttem. Valaki értem jól imádkozott.

Szeptember

fotó: Csengei Ágota

Az igazi szeretet sohasem magányos.

(Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
Jegyzetek						1 Malvin, Teréz
2 Petra, Örs Órzóangyalok ünnepe	3 Helga	4 Ferenc, Zóra	5 Aurél, Galina	6 Brúnó, Renáta Aradi vértanúk	7 Amália Rózsafüzér királynője	8 Koppány Magyarok Nagyasszonya
9 Dénes	10 Gedeon	11 Brigitta, Gitta	12 Miksa	13 Kálmán, Ede	14 Heléna	15 Teréz, Aranka
16 Gál, Lehel	17 Hedvig, Ignác	18 Lukács Schönstatt alapítása (1914) A szövetség napja	19 Nándor	20 Vendel	21 Orsolya, Zsolt	22 Előd
23 Gyöngyi Nemzeti ünnep	24 Salamon	25 Bianka, Blanka	26 Dömötör	27 Szabina	28 Simon, Szimonetta	29 Nárcisz, Melinda Nyári időszá- mítás vége
30 Stefánia, Alfonz	31 Farkas A kahlenbergi kápolna felszentelése (1982)	Jegyzetek				

Szeretem a Raffaellót. Esténként, amikor elcsendesedik a ház, szépen komótosan elfogyasztok egyet. Az én titkos raktáramból.

A férjem is szeret nassolni. Néha benyúl a szekrénybe, és kivesz egy-egy mazsolát, csokigolyót, vagy ami éppen akad.

Egy reggel megdöbbenve látom, hogy az én titkos raktáram alatt, a konyhapulton apró fehér hosszúkás morzsácskák hevernek. Aha! Rájárt a Raffaellomra! Elgondolkodom, mit tegyek: letakarítom – nem jó! Benyálazom az ujjamat és felszedetem, megeszetem – nem jó! Talán inkább egyszerűen felnyalom a nyelvemmel – ez az! Nem, nem megse, nem jó!

A leghatásosabb nevelés, ha megvárom, amíg hazajön, és az orra alá dörgölöm: lám, lám, itt valaki nassolt! (Micsoda bűnözés!) Ez lesz a legjobb!

Délután van, vonszolom a konyhapulthoz: Látod...? Mi ez itt?

Ne haragudj, összetörtem egy fehér tányért, és még nem takarítottam fel...

(Talán mégiscsak megérdemeltem volna, ha felnyalom a nyelvemmel, legalább jogosan lehetne szűrős a nyelvem, ha hazajön a munkából.)

Október

fotó: Pór Kata

Nem tudom, mit kíván az Úristen tőlem holnap, holnapután.

Csak ezt a mostani egyetlen lépést ismerem.

Bátor hittel vállalkozom erre a lépésre. (Josef Kentenich)

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
		1 Marianna Mindenszentek	2 Achilles, Tóbiás Halottak napja	3 Győző	4 Károly, Karola	5 Imre
6 Lénárd	7 Rezső	8 Zsombor, Kolos	9 Tivadar	10 Réka	11 Márton, Martin	12 Jónás, Renátó
13 Szilvia Magyar szentek, boldogok	14 Aliz, Huba, Vanda Kristóf János halála (1980)	15 Albert, Lipót	16 Ödön, Margit	17 Gergő, Hortenzia	18 Jenő Kentenich atya születésnapja (1885) A szövetség napja	19 Erzsébet, Zsóka
20 Jolán	21 Olivér	22 Cecília	23 Kelemen	24 Emma	25 Katalin, Katinka	26 Virág Krisztus Király ünnepe
27 Virgil	28 Stefánia	29 Taksony, Ilma	30 Andrea, Andor, András	Jegyzetek		

Tiszteld szüleidet! Tisztelni nem tudom azt, akit, úgy érzem nincs miért, aki sok fájdalmat okozott, gyötörte a lelkemet, aki miatt szenvedtek azok, akiket szerettem. Hogy lehet tisztelni azt, aki tönkretette a gyermekkoromat, akitől féltem, emlékezetem legelső csiráiban is tartottam tőle, kerültem a társaságát, és azt kívántam, bár ne lenne. Gyakran ordított, ha ivott, kiszámíthatatlan volt, és ilyenkor nagyon féltem.

Egy késő őszi nyirkos hétköznapon kaptam a hírt, hogy éjjel bevitték az intenzív osztályra. Már stabilizálódott az állapota, de meg kellene látogatni, ha van időm. És akkor minden kétség nélkül, teljes bizonyossággal azt éreztem, hogy távozásra készülő lelke találkozóra hív. Valahol Fent úgy intézték, hogy most kapok egy lehetőséget, hogy egyszer életemben találkozjak az igazi Édesapámmal, akit „soha nem ismertem”. Azonnal, habozás nélkül indultam a kórházba.

Az ágya mellé léptem. Egy kiszolgáltatott gyermek tekintetével nézett rám. Örült, hogy jöttem, de látszott, hogy közben lefoglalják a testi fájdalmai. Semmi nem jött a számra. A korábban kigondolt mondatok nem voltak odaillőek. Nem tudtam, mit kell tennem, de tudtam, nekem itt le kell tennem egy szörnyű terhet, közösen velem, a további generációkért, magamért, a családomért... És akkor ez jött ki a számon: Eljöttem, hogy elbúcsúzzak, ...úgy érzem, már nem találkozunk többé... Szia Papa!... (Én ezt a szót soha életemben rossz érzés nélkül ki nem mondtam.) És homlokomat a homlokához érintettem, így maradtunk egy darabig.

Évszázados terhek estek le, volt valami furcsa időtlen érzés, egy kis fájdalom, megnyugvás, szomorúság, béke, és egy szó jelent meg bennem, a szó, hogy irgalom.

És éreztem magamban Isten szeretetét, talán mosolygott is. Azt hiszem, boldog volt bennem akkor az Isten. Szörnyű terhektől szabadultam meg.

Miután eljöttem, nem sokkal később meghalt.

November

fotó: Csengei Ágota

*Miért kínozod magad a gondokkal, melyek a gyermeki lelkiületet összetörik?
Tanulj meg minden élethelyzetben állandóan vidám igent mondani!
(Josef Kentenich)*

hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap
Jegyzetek				1	2	3
				Natasa, Elza, Blanka	Melinda, Vivien	Ferenc, Olívia Advent 1. vasárnapja
4	5	6	7	8	9	10
Barbara, Borbála	Vilma, Csaba	Miklós, Gyopárka	Ambrus	Mária, Emőke Szeplőtelen fogantatás	Natália, Valéria	Judit Advent 2. vasárnapja
11	12	13	14	15	16	17
Árpád	Gabriella	Luca, Otília	Szilárda	Valér	Aletta, Etelka	Lázár, Olimpia Advent 3. vasárnapja
18	19	20	21	22	23	24
Augusztá A szövetség napja	Viola, Orbán	Teofil	Tamás, Petra	Zénó	Viktória	Ádám, Éva Kentenich atya visszatér az egy- házi száműze- tésből (1965)
25	26	27	28	29	30	31
Eugénia Karácsony	István Karácsony	János	Kamilla Aprószentek	Tamara, Tamás Családakadé- mia alapítása (1996)	Dávid	Szilveszter Szent Csa- lád ünnepe

Ha mélyre ások magamban, és nem ijedek meg attól, amit ott találok, akkor azt látom, hogy elégedetlen vagyok. Nem csak ezzel meg azzal, hanem úgy általában: kritizálok, beszólok, ironikus megjegyzéseket teszek, megengedek magamnak olyan poénokat mások kárára, amelyeket utána már bánok és szeretnék visszaszívni, de ez nem lehetséges.

Volt olyan időszak az életemben, amikor ez a megbúvó elégedetlenség rányomta a bélyegét a hangulatomra. Olyan volt, mint egy kilincs nélküli ajtó, nem tudtam benyitni rajta, nem tudtam megnézni, mi van mögötte. Mint amikor egy hajó oldalát már rég nem tisztították meg, és a ráakódott kagylók, csigák, algák, moszatok gátolják, de legalábbis lassították annak előrehaladását.

Két éve többnapos lelkigyakorlaton voltam, amely ideális lehetőség volt arra, hogy valami megváltozzon. A Hegyi beszédre épített vezérfonal, a résztvevők életbeszámolói igazi kincseket hoztak a felszínre, és ez nagyban elősegítette, hogy a mindennapi kerékvágásból – érzelmileg is – kimozduljak. Elhatároztam, hogy gyónásomban mindent és mindenkinek megbocsátok, amit egész addigi életemben bántásként, sértésként, velem szemben elkövetett szeretetlenségként éltem meg. Már akkor sejtettem, hogy ez igen mélyen érint majd. A hatás elementáris volt, egy ideig nem tudtam folytatni gyónásomat. A gyónató atya megértette, mi történik, és az Úr gondos szolgájaként adott iránymutatást.

A változás nem volt bombasztikus, de a hatása azóta is érződik. Nem mondom, hogy nincsenek olyan helyzetek, amikor a régi reflexek ne ugranának be, de ilyenkor van hová visszanyúlni, „hiszen megbocsátottam”. Akkor még nem gondoltam, hogy ez a komoly változást hozó esemény csak kezdet egy hosszabb úton. Mert az Úristen arra hívta fel a figyelmemet, hogy körülményeim, korlátaimmal és elszalasztott lehetőségeimmel, a sok ajándékot és komoly nehézségeket is magában foglaló saját magammal is szembe kell néznem és irgalommal kell tekintennem magamra.

December

„Az Úrban való örömünk
a mi erősségünk”

Örömteli
ünnepünk

Sokakat megmozgató, felemelő, átlelkesítő ünnepet él-tünk meg 2016. július 8-án, amikor Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek atya a Szent István Bazilikában pappá szentelte Csermák Pétert, magyarországi közösségünk első papját. Majd az öröm kiáradása folytatódott, mikor július 10-én, vasárnap bemutatta újmiséjét Óbuda-váron.

Különleges ajándék, hogy július 8-án volt a papszentelés, hiszen Kentenich atyát is ezen a napon szentelték pappá 1910-ben. A bíboros atya ajánlotta Péternek épp ezt a dátumot. Hisszük, hogy nem véletlen az időpont egybe-esés, a jó Isten gondviselő kezét látjuk benne.

Péter szülei, Kálmán és Alice közösségünk alapító és azóta is aktív tagjai, az elsők között vettek részt a családnapokon még a nyolcvanas évek közepén, számos könyvet, kiadványt állítottak össze, fordítottak magyarra, alapítónk, Kentenich atya gondolatainak hiteles tolmácsolói ők. Hogy a házasság szentségére és a szüzi életre való hívás mennyire összetartozik, azt megmutatják Péter szavai, melyeket diakónusszentelési szentmiséje végén mondott el:

„Köszönet az engem körülvevő szerető családomnak. Nagy öröm számomra, hogy vagytok, hogy itt vagytok, hogy számon tartatok, és hogy hordoztok engem. Gondolok drága nagyszüleinkre is, akik a mennyben ünnepelnek ma velünk! Drága Szüleim! (...)

Ti vagytok számomra a bizonyíték, hogy létezik egy jószágos Isten, mert általatok tapasztalhattam meg, hogy mit jelent feltétel nélkül szeretve lenni. Amikor gyermek voltam, ott voltatok melletttem, betakarítottok, amikor fáztam, és velem virrasztottatok, amikor beteg voltam. Egyik kezembe gyökereket, másikba szárnyakat adtatok, és azt mondtátok, hogy nem vagyok egyedül, mert ti hordoztok engem, és egy kötelék van közöttünk. Sok év eltelt, és most mint diakónus állok előttetek, és be kell ismernem: semmi sem lett volna belőlem nélkülületek. Mert ti vagytok az eredetem, a bizalmam forrása, az otthonom, a kincseshányám, szám a ti nevetéseketek formálja, és szívem a tiétek ritmusára ver. Köszönöm nektek az életemet!”

Péter több mint tíz évet tanult és készült arra, hogy pap legyen, hiszen harmincéves kor előtt nem szentelnek Schönstattban papot, és a szerzetesnővéreknél is megvárják, míg valaki mélyen elköteleződik. Péter így mesél hivatásválasztásáról: „A végére hagytam a legfontosabbat: köszönet mennyei Édesanyánknak! Tizenegy és fél éve történt: tizennyolc éves fiúként mentem a szentélybe, hogy a Szűzanyától tanácsot kérjek. Nem tudtam mitévő legyek: menjek el papnak, vagy alapítsak családot. Végül jött egy gondolat: 'Szűzanyám, döntök, mert dönteni kell, elindulok a papság felé, de kérlek, szólj, ha rossz úton vagyok!’ – így jártam az elmúlt éveket nyugalomban és örömben! Drága Szűzanyám! Köszönöm neked a hivatásomat, amit akkor rád bíztam. Köszönöm, hogy ezeket az éveket veled járhattam. Ma, a diakónusi ígéreteim után szeretném magamat újra rád bízni és ezt a szentelést egy új kéréssel összekötni: légy mindig velem, ha egyedül érzem magam, és segíts, hogy utamat végig hűségben járhassam!”

Péter 2005-ben kezdte a noviciátust a Schönstatt Atyák közösségében, majd 2007-től a müncheni egyetemen tanult teológiát. Chilében és Texasban apostoli-pedagógiai gyakorlaton vett részt, illetve az ifjúsággal foglalkozott. Mindeközben a magyar schönstatti ifjúsággal is tartotta a kapcsolatot, segítette őket ötleteivel, tanácsaival. 2014 októbere óta pasztorális képzésen vett részt a mainzi egy-

házmegeyében. 2015. május 2-án Bíró László püspök diakónussá szentelte Schönstattban.

Bár Péter Németországban tanult, rendkívül fontos volt számára az, hogy Budapesten, a magyar egyház központi egyházmegeyében legyen a papszentelése, az újmiséje pedig Óbudaváron, hiszen küldetése elsősorban a magyar fiatalokhoz, családokhoz szól.

Hála van a szívünkben, hogy megtöltöttük a Szent István Bazilikát, hogy együtt ünnepelehtünk a Schönstatt Család különböző ágazataival, a Schönstatt Atyák közösségével, a Mária-nővérekkel, a család-, lány- és fiúmozgalom tagjaival, és azokkal a barátokkal, hívőkkel, akik csak lazábban, vagy egyáltalán nem kötődnek mozgalomunkhoz, de osztozni akartak örömeinkben.

Péter atya jelmondata – „Az Úrban való örömeink a mi erősségeink” – meghatározta lelkületünket. Boldogok, vidámak vagyunk, és nagy hála van a szívünkben. Egyszer egy pap egy ifjúsági táborban azt mondta, hogy az a közösség, ahonnan nem születik papi, vagy szerzetesi hivatás, valamit nem jól csinál. Lehet, hogy ez a mondat kicsit túlzó, de a jó Isten és a Szűzanya nagy ajándékaként éljük meg, hogy Péter igent mondott az Ur hívására, és aktív munkása lett az ő szőlőjének. Kegyelem, hogy akit meghív, az meghallja ezt a hívó szót, és kitart hivatásában. A szentelés előtt Gertrúd-Mária nővér segítségével egy kilenceddel készültünk erre a szentelésre, és szép lenne, ha továbbra is imáinkban kísérnénk Péter atya mindennapi működését.

A papszentelési mise elején a nemzetközi Schönstatt Község nevében Theo Breiting, a Schönstatt Atyák „Sion” tartományának tartományfőnöke német nyelven köszöntötte bíboros atyát, és felkérte, hogy szentelje pappá Csermák Pétert. Külön köszöntötte Udo Bentz mainzi segédpüspököt, a Schönstatt Mozgalom pasztorális képzésének vezetőjét, illetve Pawel Denisiewicz kármelita atyát, aki Péter szülővárosában – Keszthelyen – a Kis Szent Teréz-plébánia plébánosaként szolgál. A szentmisen koncelebrált

még Juan Pablo Catoggio, a Schönstatt Atyák általános elöljárója, a Mozgalom nemzetközi általános elnökségének tagjai és számos magyar lelkipásztor.

Különösen szép volt, hogy a magyarországi Schönstatt Családmozgalom alapítói, Górány Róbert és Rita, akik Péter keresztszülei is, valamint az ifjúság és a családmozgalom képviselői vitték a kelyhet, a paténát, a bort, vizet és az áldoztató kelyhet, ami jelképezte felajánlásainkat, áldozatainkat, amit Péterért és a mozgalomért tettünk.

A papszentelés előtt nyílt kiállítás a budapesti Szent István-bazilikában Oszvári Csaba ötvösművész életéről és munkáiból, akit nemcsak nemzetközi hírű művészként övezi tisztelet a közösségünkben, hanem mert szerető családapaként és mély imaélettel élő, hitvalló keresztényként élt közöttünk hirtelen és a közösség szeme láttára bekövetkezett haláláig. Különösen sokat imádkozott a papokért és papi hivatásokért. A kiállítás címe: DILEXIT ECCLESIAM – Szerette az Egyházat. A szentmise liturgikus fényét sok olyan tárgy emelte – misézőkehely, paténa, körmeneti kereszt – melyek Csaba munkái. Csaba halálának napja július 9-e, e nap éppen Csermák Péter papja szentelése és újmiséje között van. Bízunk az ő mennyei munkálkodásában – és vele együtt sok szeretettünkében, akik már előttünk járnak, hogy Isten az ő közbenjárásukra még sokakat meghív eszközöként a magyar Schönstatt Mozgalom számára.

A szentelési mise után egy nagy szeretetvendégségen örülhetünk együtt Péter atya családjának jóvoltából.

Este közös hálaadás után fáklyás futásra indultak a fiúk a Bazilikától Óbudavárra (több mint 140 km!), imáikat, áldozataikat Péterért és a Schönstatt-atyák közösségéért, az ifjúsági mozgalomért ajánlották fel, hogy mielőbb megépülhessen egy Schönstatt-szentély Budapesten. Emellett minden futó, mielőtt rá került a sor, húzott egy imaszándékot, és a saját futását azért ajánlotta föl.

Szép volt, hogy vasárnap is sokan együtt voltunk, hogy közösen imádkozzunk Péter atya első szentmiséjén. Jó volt hallani, hogy voltak olyanok, akik pénteken ott voltak a Bazilikában, de nem tervezték a vasárnapi újmisé, azonban annyira megérintette őket ez a szép este, hogy azt mondták, hogy vasárnap Óbudaváron a helyük. Márfi Gyula veszprémi érsek atya újmisé szónokként tanított minket a szentmisén. Szép volt találkozni a német, osztrák, horvát és spanyol zarándokokkal. Most is nagyon kedves és szeretetteljes vendéglátás várt minket – Zsuzsa és a képzőközpontunk munkatársai nagyon finom ebédje után –, délután Öröm körutat járhattunk a fiatalok szervezésében. A napot egy közös hálaadás zárta a Szentélynél, ahol Péter atya kérésére többen megosztották, hogy miért adnak hálát, mi érintette meg őket ebben a három napban.

A Schönstatt Atyák előjáróinak döntése szerint Péter atya 2018-ig mainzi egyházmegye egyik plébániáján kezdi lelkipásztori munkáját, és azt követően reményeink szerint Magyarországon fog szolgálni.

Különleges jelentősége lehet annak, hogy az első magyar schönstatti atyát az Irgalmasság szentévében kapta a közösségünk. Mindannyian erőteljesen megéljük gyengeségünket, alkalmatlanságunkat, hibáinkat a családjunkban, a munkahelyen, az iskolában. Istenünk arra hív, nem kell kudarcainkat, tehetetlenségünket elfojtani, elkendőzni, ha az irgalmas Atyának ajándékozzuk, ő meg akar szabadítani, meg akar gyógyítani, meg akar vigasztalni, meg akar nekünk bocsátani. Átéldhetjük, amit Szent Pál így fejezett ki: „Amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős, mert akkor Krisztus ereje nyilvánvalóvá válik bennem.” Pontosan ez a folyamat kerül kifejezésre a pappá szentelés liturgiájában: A jelölt leborulva fekszik a földön, kicsivé válik a nagy Isten előtt. A végtelen Isten felemeli őt, és az ő kiválasztott eszközévé teszi. Kentenich atya szívesen imádkozott így:

Uram, te nem azért szeretsz engem, mert tiszta vagyok,
hanem azért, hogy így váljak tisztává.
Te nem azért szeretsz engem, mert erős vagyok,
hanem azért, hogy így váljak erőssé.
Te nem azért szeretsz engem, mert szent vagyok,
hanem azért, hogy így váljak szentté.
Te nem azért szeretsz engem,

mert az ösztöneimtől szabad vagyok,
hanem azért, hogy azoktól így váljak szabaddá.
Végtelen szeretettel szeretsz engem.

Engem szeretsz! ...

Annyira szeretlek, hogy önmagamat
megint egészen odaajándékozom neked!
Szeretet a szeretetért!

Totum pro toto! (Mindent mindenért!)

Add, hogy az isteni szeretet kályhája lehessek.”

Szívünk hálával és örömmel telve, hogy közösségünk gazdagodott Péter atyával. Kísérjük őt imáinkkal, felajánlásainkkal, kérjük a jó Istent, a Szűzanyát, Kentenich atya és Tilmann atya közbenjárását, hogy szülessenek újabb nővéri és atyai hivatások közösségünkben.

Kipihenjük magunkat a társunknál

Szeretettel várjuk a Balaton-felvidéken fekvő Óbudavárra, a Magyar Schönstatt Családmozgalom központjába programjainkra mindazokat, akik számára fontos a család és a keresztény értékrend.

- Várjuk házaspárok jelentkezését nyári **családnapiainkra** (egyhetes lelki gyakorlatainkra) gyermekeikkel együtt. Fontos számunkra, hogy a hét folyamán a családok testileg, lelkileg felüdüljenek. A turnusok 13-15 család részvételével vasárnap estétől szombat reggelig tartanak. Naponta ünneplünk szentmisét, melyet két előadás és a házastársi beszélgetés követ.

Az előadásokat képzett előadó házaspárok tartják a családi élet különböző témaköreiből. A gyerekek fektetése után a párok összejönnek egy esti beszélgetésre.

A felnőttek programjai alatt a gyerekek foglalkoztatásáról fiatalok gondoskodnak: játék, kirándulás, kézműveskedés életkortól függően.

A délután szabad az esti imáig, lehet közösen vagy akár egyénileg is strandolni, kirándulni, sportolni.

- Pároknak, zarándokoknak ajánljuk elmélkedésre a **Házaspárok útját**: másfél kilométer hosszú erdei út mellett felállított tizenöt állomás, melyek a házaselet fontos stációit, sarokpontjait jelenítik meg, mint például gyermekvárás, otthonteremtés, megbocsátás, hűség, nehézségek, válságok kezelése, gyermekek erőssé nevelése, méltósággal megöregedni, mindenért hálát adni... A házastársi beszélgetést, elmélkedést kiadványok segítik.
 - Hívunk minden zarándokot az óbudavári **kápolnába**, hogy elcsendesedve megtapasztalják Jézus és Mária egységét, és náluk otthonra találjanak.
 - Mindezekhez háttérrel nyújt az új képzőház a 60 fős előadóteremmel, étteremmel, konyhával és a kapcsolódó szállásépületekkel, ahol helyet adunk esküvők, házassági évfordulók, családi találkozók megünneplésének is. Szívesen fogadunk lelki gyakorlatra érkező felnőtt, gyermek és ifjúsági csoportokat.
 - Kapcsolatfelvétel az irodában Mészáros Zsuzsinnál: 8272 Óbudavár, Kistelek u.2., tel./fax: 87/655-014 és 20/221-2411, valamint www.schoenstatt.hu, iroda@schoenstatt.hu
- További tájékoztatóval szolgálnak honlapunkon megtekinthető, megrendelhető kiadványaink és a negyedévente megjelenő újságunk, az Oázis, ahonnan a naptárhoz a történeteket ollóztuk.
- **A naptár bevételét ifjúsági szálláshelyünk adósságainak törlesztésére fordítjuk. Köszönjük támogatását!**
 - A Családért Egyesület kiemelten közhasznú szervezet, számlaszáma: 73200134-10000434
 - Kiadja a Magyar Schönstatt Családmozgalom, Családok a Családért Egyesülete, felelős kiadó az Egyesület vezetője

- címlapfotók és képek a papszentelésen, első misén: Kuslits Levente és Kuslits-Berényi Zsófia, a címlapon a felnéző kisgyerekek: Ramocsi Erzsébet, ill. közösségünk tagjai

• Szerkesztés, tipográfia: Sallainé Karikó Éva • Korrektúra: Radnai István és Márta • Nyomás: D-Plus Nyomda, Budapest